

helst man havde tænkt sig at gøre noget ved det. Det skete ikke, men nu ser vi altså nogle meget positive resultater.

Endelig vil jeg om det samlede problemkompleks godt sige, at jeg tror, det er rigtigt, at vi løbende holder øje med udlændingelovgivningen; når der observeres nogle ting, hvor det fungerer enten halvsåvel eller skævt eller i det hele taget ikke med den tilstrækkelige effekt, skal vi da selvfølgelig også justere ikke alene i lovene, men også i praksis.

Når jeg godt vil sige det, er det et svar til hr. Søren Søndergaard, som synes, at det er unødigt hurtigt, efter at vi sidst lavede en ændring af udlændingelovgivningen, og i den forbindelse vil jeg blot nævne det her, for jeg tror, at alle, der tager problemerne på det her område alvorligt, bliver nødt til at indstille sig på, at udlændingeloven ikke er lavet en gang for alle. Det er typisk lovgivning, som vi løbende har under kritisk observation, og hvis der viser sig noget med skævt brug, hvis der viser sig noget, der ikke fungerer optimalt, skal vi selvfølgelig gribe ind over for det.

Så alt i alt vil jeg, da det nu er blevet sagt et par gange her under debatten – jeg tror, det var hr. Helge Adam Møller, der brugte udtrykket, at det slet ikke var ambitiøst nok – godt sige: Vi har i den nuværende regering valgt nogle realistiske mål for vor udlændingelovgivning. Vi valgte det mål, at vi sagde, at vi godt ville nedskære behandlingstiden til det halve, og det er nu, som det er fremgået af det, jeg har sagt her, lykkedes på åbenbart grundløs-området langt at overopfylde de mål, vi satte os.

Vi mener egentlig, at det er en væsentlig bedre fremgangsmåde at have nogle ikke alt for vidtløftige mål, men at opfylde dem både hurtigere og i langt større omfang, end der var stillet i udsigt, bedre end det, der har været VK's tidligere måde at agere på, nemlig en masse løfter, som man aldrig nogen sinde levede op til. Jeg tror alt i alt, at den anden metode er med til at skabe større respekt for vor lovgivning på området.

Jeg vil godt samtidig benytte lejligheden til at takke for den tilslutning, der er givet til lovforslaget her, og jeg ser frem til, at vi får et meget hurtigt udvalgsarbejde, så de nye justeringer hurtigt kan bringes på plads.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det dér med respekten for Socialdemokratiets

lovgivning er en dialog, som jeg helt vil overlade til indenrigsministeren og hendes partifæller og de socialdemokratiske borgmestre. Det er jo munteret at følge med i i medierne, hvor stor respekten for, hvad indenrigsministeren foretager sig på det her område, er. Men det kommer vi nok tilbage til under det næste punkt på dagsordenen.

Så vil jeg godt sige til ministeren, at det er jo ikke mit problem, og jeg føler det sådan lidt, hver gang ministeren i TV-Avisen eller fra talerstolen, eller hvor man ellers hører ministeren ytre sig offentligt om denne lovgivning, siger til De Konservative: Haha! Og til Venstre: Se, hvad jeg gjorde, som De Konservative og Venstre ikke gjorde.

Jeg forstår sådan set godt ministeren, men det er dog så negativt, at man altid skal høre ministeren udtale sig på den måde. Og jeg vil godt bemærke det, for jeg har ikke under nogen omstændigheder hørt ministeren bruge sin taletid på meget andet end at gøre opmærksom på den gamle problemstilling.

Igen: Det er ikke mit problem, men jeg kunne ikke nære mig for at sige det.

Det, jeg så har bedt om en bemærkning til – og jeg vil godt sige i al fredsommelighed, at hvis ministeren ikke kan svare nu, så vil jeg selvfølgelig stille det igennem udvalget: Jeg vil godt høre, om den kontakt, der er taget med f.eks. Ungarn om oprettelse af flygtningelejre, er kommet videre, eller hvordan ligger forholdet i øjeblikket?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Ministeren kunne ikke forstå, at De Konservative og Venstre var så irriteret over, at sagsbehandlingstiden er gået ned. Jeg vil gerne sige til indenrigsministeren: Næh, vi er ikke irriteret over, at sagsbehandlingstiden er gået ned, men vi er irriteret og forarget over, at i alle de måneder og år, hvor vi var i en mindretalsregering og forgæves prøvede at få et hav af stramninger og ændringer af udlændingeloven igennem, da blokerede ministeren og ministerens parti og andre partier for det, og derfor kunne vi ikke få de stramninger og ændringer igennem.

Nu er vi i opposition, og der har ikke været ét eneste forslag, som ministeren har lagt frem, og som er gået ud på at effektivisere sagsbehandlingstiden, hvor ministeren ikke har fået støtte fra De Konservative og Venstre. Det er forskellen, og det er væsentligt.